

s ú d rozsudok odvolacieho súdu rozviazal a upravil ho, aby v spore pokračoval, skutkový stav riadne zistil a znova rozhodol. D ô v o d y:

Poisteniu podľa zákona č. 221/1924 v znení zák. č. 184/1928 Sb. z. a n. podliehajú podľa ustanovenia § 2. všetky osoby, ktoré vykonávajú práce alebo služby na základe smluvného pomeru pracovného, služebného alebo učňovského. Z poistnej povinnosti sú vyňaté len osoby uvedené v §§ 5 a 6 cit. zák. Medzi tieto osoby žalobník nepatrí. Príležitostným zamestnaním, z poistnej povinnosti vyňatým je práca, ktorá so zreteľom k obvyklému zamestnaniu je zjavom náhodným, ojedinelým, a ktorá nie je riadnym zdrojom výživy osoby pracujúcej. Žalovaný Ľudevít S. vôbec netvrdil, že tieto podmienky sú u žalobníka dané.

Nárok na invalidnú rentu má poistenec, keď je invalidný a má 100 príspevkových týždňov (§§ 107 a 109 cit. zák.). Podľa § 5 odst. 2 vlád. nar. č. 27/1930 Sb. z. a n. počíta sa do čakacej doby za plný príspevkový týždeň každý týždeň, v ktorom sa stalo poistné splatným aspoň za jeden deň. Z toho plynie, že nie je podmienkou, aby poistné týždne išli za sebou nepretržite. Zamestnávateľ, ktorý opominul zamestnanca prihlásiť k invalidnému poisteniu, je tomuto zodpovedný podľa predpisov občianskeho práva. Podľa týchto predpisov ručí viac osôb, ktoré škodu zapríčinili, solidárne. Je preto rozhodnutie odvolacieho súdu aj v tomto smere správne a žalobný nárok čo do právneho základu po práve.

Listinami môže byť vedený dôkaz len o tom, že opatrenia, rozhodnutia, prejavy a osvedčenia, ktoré sú v listine uvedené, sa skutočne stali, nie však, že odborný prejav, uvedený v listine, skutočne pravde odpovedá. K zisteniu trvalých následkov telesného úrazu a s ním spojenej straty práceschopnosti vyžaduje sa odborná lekárska vedomosť. Nemôže preto súd, ktorý takej odbornej znalosti nemá, sám tieto okolnosti zisťovať a musí vykonať dokazovanie znalcom-lékarom, ako to ustanovuje § 350 Osp. Porušil preto odvolací súd formálne právo, keď na základe lekárskeho vysvedčenia a na základe bezprostredného dojmu súdu práceschopnosť žalobníka zisťoval. Bolo preto treba učiniť opatrenie podľa § 543 odst. 2 Osp.

Čís. 14789.

Obecná dávka z nájomného a poplatky za používanie stôk a za odvážanie smetí (§ 38 a § 28 zák. čís. 329/1921 Sb. z. a n., Dodatok IV vl. nar. čís. 143/1922 Sb. z. a n. a Dodatok I cit. vl. nar.) nepoživajú prednostného poradia pri rozdelení dražebnej kúpnej ceny nehnuteľností.

(Rozh. z 18. XII. 1935, R III 396/35.)

S ú d prvej stolice pri rozvrhu dražebnej kúpnej ceny nehnuteľnosti priznal prednostné poradie obecnej dávke z nájomného a poplatkom za používanie stôk a za odvážanie smetí. R e k u r z n ý s ú d usnesenie súdu prvej stolice zmenil tak, že týmto položkami prednostné poradie napriznal. N a j v y š š í s ú d rekurz zamietol. D ô v o d y:

Ide o dávku z nájomného a poplatky za používanie stôk a za odvážanie smetí. Prvá patrí medzi samostatné dávky, uvedené v § 38 zák. z 12. augusta 1921 č. 329 Sb. z. a n., druhé dva medzi poplatky, ktoré je podľa § 28 cit. zák. obec oprávnená vyberať ako náhradu za používanie zariadení, zriadených vo verejnom záujme.

Najvyšší súd už v rozhodnutí Sb. n. s. č. 4228 vyslovil, že obecným dávkam, uvedeným v § 38 cit. zák. neprislúcha prednostné poradie, a odôvodnil to tým, že len takým obecným dávkam prislúcha prednostné poradie zákonné ako dávkam verejným, ktorým toto prednostné poradie výslovné udelil zákon, a že z ustanovenia § 44 cit. zák. a rovnakého ustanovenia v pravidlách o vyberaní dávok vl. nar. č. 143/1922 Sb. z. a n. jasne vychádza, že obecné dávky, o ktoré ide (a tiež dotyčné poplatky), nie sú postavené zákonom v smere hmotneprávnom na rovnodaniam priamym, ale iba čo do ich vymáhania, teda po stránke formálnej, platia pre ne tie isté ustanovenia ako pre dane priame.

Rozhodol tedy rekurzny súd správne, keď hore uvedeným obecným dávkam a poplatkom nepriznal prednostné poradie podľa § 189 ex. zákona.

Čís. 14808.

Ustanovenia § 11 malého prídelového zákona č. 93/1931 Sb. z. a n. o neprípustnosti započatia dražebného pokračovania o prídelenej pôde bez privolenia Štátneho pozemkového úradu platia i pre vykonateľné pohľadávky okresných nemocenských pokladníc na poistnom.

(Rozh. z 20. XII. 1935, R III 723/35.)

Najvyšší súd pozbavil účinnosti dražebný oznam a dražebné podmienky vydané súdom prvej stolice ako aj usnesenie rekurzneho súdu a zamietol žiadosť vymahajúcej veriteľky o povolenie exekučnej dražby na nehnuteľnosť, zapísanú v pozkn. vložke č. 559 obce H. Dôvody: Vymáhajúca veriteľka, Okresná nemocenská poisťovna v T., cieľom dobytia poistného príspevku viedla proti Štefanovi M. exekúciu dražbou na nehnuteľnosť, ktorá sa dostala exekútovi do vlastníctva prídelom v pokračovaní podľa zákona o pozemkovej reformy, dotyčne ktorej nehnuteľnosti podľa § 2 zák. č. 93/1931 Sb. z. a n. v znení zákona č. 125/1935 Sb. z. a n. obmedzenie vlastníckeho práva zákazom scudzenia a zaťaženia ešte nepominulo.

Na takúto nehnuteľnosť možno však započat dražebné pokračovanie (§ 144 exek. zákona) podľa predpisu § 11 malého zákona prídelového (zák. č. 93/1931 Sb. z. a n.) len so súhlasom Štátneho pozemkového úradu, a aj na prípad takéhoto súhlasu deje sa ďalšie pokračovanie s výhradami stanovenými bodom 2, 3, 4 a 5 citovaného §, na ktoré výslovne musí byť upozornené v dražebnej vyhláske.

Uvedené zákonné predpisy sú kogentné, tkvejú v práve verejnom, ich platnosť nezávisí od okolností, že púhe pozemnoknižné zaistenie nemocenského poistného ako verejnoprávnej dávky môže byť uskutočnené